

Sborové OZVĚNY

Časopis sboru Českobratrské církve evangelické v Teplicích • září 2023 • Ročník XXVIII

Barbora Jancyková a Stanislav Kubáček tvoří od 17. června 2023 manželský pár. V renovovaném kostele Českobratrské církve evangelické v Praze na Smíchově je oddal farář Martin Bánoci. Obřadu přihlíželo na dvě stě pozvaných hostů. Více na 5. straně tohoto vydání. Foto: rodinný archiv Kubáčkových

Neseni Bohem na orlích křídlech

Nedělní pohled někam do dávná na poušť, a navíc do jiné kulturní lokality, nemá být výrazem nějakého útěku ze současnosti. Spíš to je čím dál častější – alespoň u mě – s údivem prožívaná skutečnost, jak málo se s lidským pokolením za dlouhá tisíciletí změnilo. Že to, co se stávalo tehdy, se snadno stane i dnes. Dnes je běžně užívané sloveso, které má vyjadřovat změnu k lepšímu – posunout se! Pohled na poušť ukazuje, že to je trochu i přelud. Posouváme se v ne příliš podstatných věcech. V těch principiálně lidských, existenčních, setraváme na svém. Bodejť ne! Středověkovec-

Tvůj Duch ať nás uvodí, v pravdu milou tobě, ať žádný z nás neškodí lži a zlostí sobě. EZ 574,3

Ex 19,1-6: Třetího měsíce potom, co Izraelci vyšli z egyptské země, téhož dne, přišli na Sínajskou poušť. **2** Vytáhli z Refidimu, přišli na Sínajskou poušť a utábořili se v poušti; Izrael se tam utábořil naproti hoře. **3** Mojžíš vystoupil k Bohu. Hospodin k němu zavolal z hory: „Toto povíš domu Jákovu a oznámíš synům Izraele: **4** Vy sami jste viděli, co jsem učinil Egyptu. Nesl jsem vás na orlích křídlech a přivedl vás k sobě. **5** Nyní tedy, budete-li mě skutečně poslouchat a dodržovat mou smlouvu, budete mi zvláštním vlastnictvím jako žádný jiný lid, třebaže má je celá země. **6** Budete mi královstvím kněží, pronárodem svatým. To jsou slova, která promluvíš k synům Izraele.“ + **Dt 4,5-7:** Mojžíš řekl: Hleď, učil jsem vás nařízením a právním, jak mi přikázal Hospodin, můj Bůh, abyste je dodržovali v zemi, kterou přicházíte obsadit. **6** Bedlivě je dodržujte. To bude vaše moudrost a rozumnost před zraky lidských pokolení. Když uslyší všechna tato nařízení, řeknou: „Jak moudrý a rozumný lid je tento veliký národ!“ **7** Což se najde jiný veliký národ, jemuž jsou jeho bohové tak blízko, jako je nám Hospodin, náš Bůh, kdykoli k němu voláme?

ství, antropocentrismus, je vždycky tím nejbližším! Dnes se tedy opět díváme daleko zpět, abychom odhalili něco pro sebe. Pokud oči víry dávného člověka viděly pozoruhod-

nost Božího jednání, pak to nemusí být nemožný výkon ani dnes. Nechci říci, že by otroctví v Egyptě vzniklo s kdovíjakým přičiněním Božího lidu. Nebo že by to byla

nějaká zvláštní výchovná lekce ze strany Pána Boha. Nějak se to tak semlelo. Bratři prodali Josefa, před otcem dělali, že už nežije, zatímco on se dostal až do Egypta,

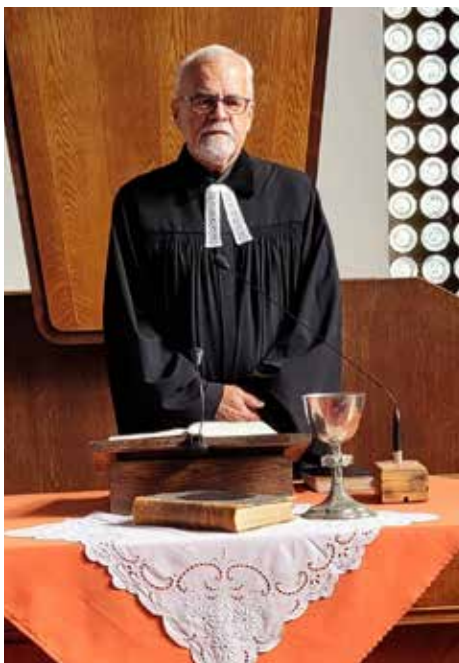
Pokračování na 2. straně

Neseni Bohem na orlích křídlech

Dokončení z 1. strany

kde uplatnil své schopnosti a připravil celou říši na překonání sedmi let neúrody, když jim předtím dobře poradil, jak naložit s nadúrodou v letech hojnosti. Hlad byl v celé oblasti, takže zanedlouho se k Egyptu začaly upínat i hladové oči a žaludky odjinud, také z Josefovy domoviny. Tak se tam dostali jeho bratři, jeho široká rodina a usadili se tam. Postupem času došlo ke změně tamní společenské atmosféry a ze spoluobčanů vážených pro záchranu v dobách hladu se stali příznivci a cizáci, které bylo třeba trochu více využít. Tak byli uvázáni k práci pro egyptskou říši. Z toho se snadno stala otročina, kterou snášeli po určité mez, pak Izraelci začali úpět a naříkat. Tím se dostali na tu pouštní pouť, kterou Bůh příliš nehodnotil. Byla to nutná daň za to, aby se dostali z otroctví do svobody, takový přechodový článek. Odhaduji, že Pán Bůh dával asi jen ten význam putování pouští, aby tam došlo ke změně myšlení otroků na myšlení svobodných bytostí. Ovšem berme v potaz to, že dnešní text z knihy Exodus je úplně na začátku takového putování, možná ještě nedozněly dojmy ze způsobu vysvobození, tedy z ran v Egyptě a potom z přechodu Rudého moře. To všechno bezpochyby, alespoň v duchu toho, jak bych to prožíval, může významně poznamenat přijímání toho následujícího. Máte za sebou něco nesnadného a pak slyšíte, co má být dál. Zapojte se do porozumění těm slovům svou představivostí, možná své odhodlání a může se vám zdát, že všechno půjde snadno a dobře. Nebylo tomu jinak ani koncem roku 1989, kdy jsme měli své představy o tom, co bude, jak to půjde. Nakonec i řeč, kterou k nim měl Pán Bůh tak vyznívala, že se to všechno, co mají před sebou, dá zvládnout. Podmínka zvládnutí se netýkala unesení toho, čím měli projít, ale setrvávání u toho, co při té změně mohli poznat a čemu se naučit. Právě tomu, co pro ně Bůh dělal a jak se k nim choval, když se jich v jejich úpění ujal.

Víte, co se mi na tom líbí asi nejvíce? To, jak tam poeticky Mojžíš tlumočil Boží vzkaz lidu: Vy sami jste viděli, co jsem učinil Egyptu. Nesl jsem vás na orlích křídlech a přivedl vás k sobě. Obraz orlích křídel, která nesla i chránila, to je obraz zajištění a nesení přes to, co je ohrožující a nebezpečné. Takový obraz ukazuje třeba na to, že ochranu potřebují mláďata, možná v přeneseném slova smyslu ti, kdo vykukli z otroctví, ještě v nich byla otrocká mentalita a potřebují ochranu pro přijetí vyššího stupně lidství, svobodného, nikoliv otrockého lidství. I v tom učení se životu ve svobodě bývá člověk začátečníkem, nakonec neumíme to ani po více jak třiceti letech. A nikdo si není jist, jak by se svobodou nakládali třeba miliony Rusů nebo severních Korejců. Není to jen tak a žádá si to vedení, pevnost a jistotu. I čas! Tady se to obrazilo v podobnosti o nesení

na křídlech orlích. Rabínská poznámka k tomuto obrazu je docela pozoruhodná: Bůh chránil Izrael jako orel, který nosí svá mláďata na svých křídlech. Ostatní ptáci přenášejí svá mláďata tak, že je drží nohama, prý snad proto, že se bojí jiných ptáků, kteří by letěli nad nimi. Orel se bojí jen člověka, aby na něho nevystřelil šíp, protože nad orlem už nelétají jiní pro něho nebezpeční ptáci. Proto si orel dává mláďata na křídla, jako by říkal: „Lepší, aby šíp zasáhl mě než mého syna.“ Tak říká Pán: „Učinil jsem stejně.“ Něco podobného se projevilo i tehdy, když při cestě z Egypta zaznělo: Hospodin bude bojovat za vás a vy budete mlčky přihlížet. (Ex 14,14), což pak dostalo naprosto konkrétní podobu: Tu se zvedl Boží posel, který šel před izraelským táborem, a šel teď za nimi. Oblakový sloup se před nimi totiž zvedl, postavil se za ně²⁰ a vstoupil mezi tábor egyptský a izraelský. Jedněm byl oblakem a temnotou, druhým osvětloval noc; po celou noc se jedni k druhým nepřiblížili. (Ex 14,19-20) Dnes to posloucháme s takovým racionálnějším odstupem a nadhledem a jsme schopni to všelijak vykládat nebo třeba i oslabovat v důrazech. Nicméně podstatu sdělení, která je v podivuhodném procházení Božího lidu dějinami a kterou lze přijmout právě jen díky víře v mimořádnou nebeskou přízeň, tu nevysvětlíme, ani neoslabíme. Je to tak – nejen z Egypta, ale i dalšími staletími prošel Boží lid v režimu zvláštní péče. Zatímco říše se hroutily, diktátory jednoho po druhém bral čert, fanatismy a ideologie zapadaly prachem, Boží lid jako na křídlech orla procházel dějinami. Není mi zatěžko vztáhnout tuto zvláštní Boží péči i na lid Kristův, církev, protože i o ní platí něco podobného, když ji brány pekelné nepřemohou. Když se pak díváme na události, které souvisí s dneškem nebo dny těsně předchá-

zejícími, tak můžeme vidět různé významnosti, většinu však takových, které mohly být znamením konců: 10. srpna v roce 70 byl definitivně zbořen jeruzalémský chrám a již nikdy nebyl obnoven; 6. a 9. srpna 1945 byly svrženy atomové bomby na japonská města a 13. srpna 1961 byla zahájena stavba berlínské zdi. Jediným povzbudivým faktem dnešního data je to, že 13. srpna 1727 bylo založeno Ochranovské společenství Jednoty bratrské. Tam, kde hrozily konce, konce nenastaly. Kolik všelijakých současných dezinformátorů pracuje se stejným záměrem – vylekat tak, aby byli lidé získáni pro jednání z paniky, strachu a ohrožení? Protože to je metoda vyzkoušená věky, není divu, že funguje i dnes: vyplašit koncem a pak manipulovat, vesměs lživě a ďábelsky!

Neděje se to však těm, kdo rozumí svému životu určenému následováním Boží vůle zjevené v Kristu, jako životu ve zvláštní ochraně a péči. Takoví jsou tvůrci nových pořádků, které nastanou, jakmile přejdou vichřice. Kvůli tomu je vhodné slyšet žádoucí pravidlo, které zaznělo již tehdy: pamatovat na Boží smlouvu, aby na této zemi existovalo zvláštní Boží vlastnictví složené z lidí, které Bůh přivedl k sobě. Bůh nejenže nese na křídlech, ale vede k sobě a vybavuje zvláštním typem moudrosti, která nastavuje jiný přístup k životu a k plynutí času. Která se má dít viditelně, před zraky lidských pokolení. Má to být vidět. Onen zvláštní druh ujištění, že Bůh nese a že se stará a v Duchu svatém dává moudrost jiného druhu, než je ta běžná, jakkoliv užitečná. Ona běžná moudrost se snadno dostane do bludného kruhu, jak na mě působí v současném hledání řešení současných složitostí. Tato moudrost postavená na pozoruhodné blízkosti a ochraně Boží určitě neschvaluje nějaké rychlé a zmatené činy k sebezáchově, když zapominají na druhé a celek. Proto je v této souvislosti trochu vedle všechno to, co se soustřeďuje pouze na dočasná hlediska. Když vědomí vzájemnosti a svornosti je něco daleko významnějšího.

Ten zvláštní druh moudrosti získal výraz ve způsobu, který na tváři našeho světa předvedl Boží Syn. Byl mezi lidmi, ukazoval, co je podstatné a co je vedlejší, zraky lidských pokolení na něho byly a jsou upřeny. Ovšem už ne jako na nějaký mimozemský zjev, ale jako na toho, s kým posílá Bůh do našeho světa pomoc a záchranu. Neseni Bohem jako na křídlech orla, přivedení k Bohu a obdarovávání ověřenou moudrostí, tak máme pokojně a nadějně jít dalšími dny života našeho světa. Bez ohledu na to, zdají-li se tyto dny šerem či pouští, nebo rajským úsvitem. Dokud máme darován čas, máme jej právě takto využít. Třeba kvůli zrakům lidských pokolení kolem nás. Ať je nám v tom Bůh v Kristu milostiv. Amen

Mgr. Joel Ruml, 13. srpna 2023, Teplice

Vzpomínka na statečnou ženu

Jako každý rok, tak i letos se 27. června delegace z našeho sboru shromáždila u pomníku JUDr. Milady Horákové před Úřadem práce v Teplicích.

Statečnou vlastenku, právničku, političku a také křesťanku popravili v roce 1950 příslušníci komunistické zvěle. Stala se symbolem odporu proti totalitnímu režimu. Ve svém vzpomínkovém projevu to připomněla emeritní kurátorka Věra Grögerová, květinu v barvách trikolory položili Pavel Jirsák s malým Natanaelem. Na závěr jsme se za tuto a další oběti doby nesvobody společně pomodlili.

Delegace Farního sboru ČCE v Teplicích u pomníku JUDr. Milady Horákové.

Rodina Jílovských v plné sestavě

Mladí s rodiči Cristinou a Honzou na farské zahradě.

Kamila Jílovská s přítelem žijí na Floridě.

Branka do podloubí ke vstupu do kostela je už zase funkční. Zasloužili se o to Pavel Jirsák a Tomáš Ryšavý. Hoši, děkujeme!

Letos za námi zpoza oceánu přijeli všichni čtyři Jílovští – rodiče Cristina a Honza a děti Lukáš a Kamila s partnery. Jsme za tu návštěvu vděční a už teď se těšíme na další.

Komunikace s našimi mladými členy v angličtině běžela jako na drátku.

Poděkování kazatelům

V době nepřítomnosti našeho bratra faráře Martina Bánociho, který byl na prázdninovém táboře s dětmi staršími a pak i s předškoláky, se sborem na cyklodovolené a v srpnu čerpal řádnou dovolenou, se u stolu Páně a na kazatelně v kostele ČCE v Teplicích vystřídal farář i laičtí kazatelé. Jim všem patří velké poděkování za zvěstování Božího slova. Abecedně řazeno jimi byli: Roman Gaudyn, Pavel Jirsák, Standa Kubáček, Joel Ruml, Daniela Skalická, Rút Zajac a Markéta Zvolánková.

Ze života Farního sboru Českobrat

Báječná červencová cyklodovolená 2023 na Vysočině

Na trase chýklovýletů nechyběly ani různé pamětihodnosti.

Konala se už po dvaadvacáté, tentokrát v kraji Vysočina v místech, kde obrazně řečeno dávají lišky dobrou noc.

Nic jí to ale neubralo na sportovních, kulturních a společenských zážitcích, ba právě naopak. Ubytování jsme byli v rezortu Blatnice, kde jsme našli perfektní zázemí včetně servisu jídel. Vyřídili se děti i dospělí – kromě každodenních cyklovýletů jsme zažili rej vlastnoručně vyrobených masek, zhlédli dvě divadelní představení, procvičili si znalosti bible, nechyběly výlety po okolí, pořádná grilovačka ani spousta her pro děti. Fotografií a videí existuje bezpočet, snad bude příležitost se k nim za deštivých dnů vrátit

a zavzpomínat. Veliké poděkování patří především manželům Jančykovým a Kubáčkovým, kteří se postarali, aby nám nic nechybělo a také všem, kteří připravili celodenní programy včetně cyklovýletů – Vítovi Vondráčkovi a Jeníkovi Opočenskému, rodinám Tymonkových, Opočenských, Gaudynových i farářům Matkovi Bánocimu, Honzovi Opočenskému, Miloši Vavrečkovi, Heleně Junové a hostu Petru Žurkovi, v kterých jsme měli duchovní oporu. Tak zase napřesrok! Přijměte jen malou obrazovou ochutnávku...

Bylo nás všude plno. Na cyklostezkách, silnicích i v občerstvovacích stanicích.

Naše příležitostné amatérské divadlo pod vedením režisérky Danky Opočenské nastudovalo a předvedlo poněkud upravenou veršovanou hru Romeo a Julie.

Tradiční grilovačka. Pánové připravili maso, ženy mísy se zeleninou. Všem chutnalo!

Tak co myslíte, kterému páru vydrží balonek v zádech nejdéle...

Měli jsme k dispozici samostatnou budovu, která sloužila k pobožnostem i společným setkáváním.

Léto budiž pochváleno!

Jsme společenství všech věkových kategorií, které vyznává křesťanské hodnoty. Nesetkáváme se ale jen v kostele, letos jsme byli na společné cyklodovolené na Vysočině, přijali jsme pozvání rodiny Gaudynových na zahradní párty a následně k setkání u manželů Jílovských. Vždycky nám bylo spolu dobře, výborné mezi nás zapadli také hosté ze Spojených států amerických a Brazílie. Pokaždé vyšlo i počasí, a jak fotografie napovídají, panovala dobrá nálada a pohoda. Oběma hostitelským párům moc děkujeme. Léto budiž pochváleno!

A byla svatba veliká...

Od soboty 17. června 2023 tvoří Bára a Standa Kubáčkoví manželský pár.

Požehnání na společnou cestu životem dostali od faráře Martina Bánociho.

Svatba se konala v kostele ČCE v Praze na Smíchově a zúčastnilo se jí na dvě stě domácích i zahraničních hostů. Nejprve ke snoubencům promluvil emeritní farář Jan Opočenský, který nevěstu Báru Jancykovou v teplickém sboru vídal od útlých let. Samotného obřadu v duchu církevních tradic se pak ujal nynější farář ČCE Teplice Martin

Bánoci. Po jeho skončení pokračovalo svatební veselí ve Dvoře Pecínov na Benešovsku, kde se konala hostina a také zvyky a obyčeje, které se dosud dodržují na Moravě, odkud pochází ženich. Novomanželům přejeme, aby je na společné cestě neopustila víra, naděje, láska a vzájemné porozumění. Blahopřejeme a těšíme se na setkávání s nimi.

Bára se Standou složili manželský slib.

Malá chvilka soukromí o rušném svatebním dni.

Drobné dárky pro novomanžele připravil i náš sbor.

Po obřadu se svatebčané shromáždili na schodech do kostela.

Biblický příběh o Mojžíšovi v podání Matka Bánociho děti zaujal.

Martin Kloboučník z kapely Spadlpes zahrál na akordeon přímo mezi publikem.

Festák se náramně vydařil

V sobotu 24. června byl krásný letní den. Naše farská zahrada už tradičně ožila festivalovým děním určeným i veřejnosti. Nabídka byla skutečně pestrá. Svým vystoupením potěšily děti z MŠ Fráni Šrámka ze třídy s křesťanskou výchovou,

pohádku pro děti o Mojžíšovi si připravil farář Matko Bánoci a pak už se na podiu střídaly kapely různých žánrů. Celou plejádu účinkujících zakončila spřátelená multižánrová skupina Spadlpes. Po celé odpoledne byly v provozu

dětské atrakce a bohatá nabídka občerstvení. Odhadem pohostinnou zahradu navštívilo na dvě stě lidí. Kdo přišel, nelitoval. Všem, kteří se podíleli na přípravě a realizaci i hostům patří velké poděkování. Akci podpořilo město Teplice.

Multižánrová kapela Spadlpes ani tentokrát neklamala.

Vystoupilo i duo Brigita a Štěpán.

Nabídka občerstvení byla bohatá a pestrá.

Občerstvení a posezení pro návštěvníky zajistil náš sbor.

Prázdniny plné dobrodružství

Užili si je školáci, předškoláci i děti z Ukrajiny. Starší děti si v Křížlicích vyzkoušely napínavou „Dvojí hru“, prckové měli u nás na farské zahradě příměstský tábor „Rošťárny s Pipi dlouhou punčochou“ a pozadu nezůstali ani malí Ukrajinci, kterým se věnovaly Eliška Zahradníková a ŽU Adlerová. Poděkování si zaslouží

i další dospěláci, kteří pro děti program vymýšleli, plnili s nimi úkoly, dělali skopičiny a starali se o jejich pestré stravování. Počasí většinou přálo a dětem se, podle sdělení většiny rodičů, ani domů nechtělo. Podívejte se na fotografie, kdo všechno s dětmi letos o prázdninách byl. Klobouk dolů, palec nahoru.

Loučení s ukrajinskými přáteli

Koncem července jsme se rozloučili s našimi ukrajinskými přáteli – Anastázií, Darjou a jejich dcerami, které víc než rok pobývaly na naší faře v Duchcově.

Maminky v Čechách ukončily pracovní poměr a teď se vracejí domů, do okupanty poničené země za svými blízkými, aby mohly pomáhat s její obrodou a holčičky od září nastoupit do školy. Sblížili jsme se vespolek, budeme vzpomínat a modlit se, aby válka v jejich zemi brzy skončila. O dění u nás je budeme informovat prostřednictvím elektronických Sborových ozvěň. Holčičky dostaly jako upomínku stavebnice Lega, které milují, maminky pak finance z nedělní sbírky, aby mohly nakoupit, co bude na cestu třeba.

Darja a Anastázie za naše pohostinství a péči upřímně děkovaly.

Obsah obálek se maminkám jistě hodí.

Z lega měly holčičky velkou radost.

A tolik se nás přišlo rozloučit.

Jak pokračují práce na renovaci kostela

Až půjdete na nedělní bohoslužby nebo jinou sborovou akci, podívejte se pozorně kolem sebe.

Vymalována je chodba od kruchty až dolů k presbyterně a kompletní novotou září sociální zařízení na chodbě. Komunikací s ře-

meslníky pověřilo staršovstvo Štěpánku Skalickou a Báru Jančkovou - Kubáčkovou. Oběma děvčatům i dalším brigádníkům, kteří přikládají ruce k dílu, i touto cestou děkujeme. Na závěr připojujeme citaci emeritního synodního seniora Joela Rumla,

který po přečtení našich červnových Sborových ozvěň napsal: „Je vidět, že vzájemně umíte žít i tvořit. Fandím vám všem! Ať se vám daří a Pán je svým požehnáním přítomen.“ Taková slova potěší a posílí, proto dál pokračujeme, práce je stále mnoho!

Kontakt:

Jsme otevřené společenství, přijďte mezi nás.

Farář sboru:

Mgr. Martin Bánoci,

tel. 722 695 008

e-mail: teplice@evangnet.cz

Kurátor sboru:

Mgr. Radovan Gaudyn,

tel. 725 807 985

Úřední hodiny:

čtvrty od 9 do 12 hodin

Číslo účtu Farního sboru

ČCE Teplice:

2100220448/2010

Pravidelná shromáždění

- Nedělní bohoslužby vždy od 9.30 hodin
- Termíny pravidelných setkání budou upřesněny. Sledujte proto FB Sbor ČCE Teplice a skupinu na WhatsAppu Akce ve sboru ČCE Teplice, kde naleznete potřebné informace. Děkujeme za pochopení.

Sbor ČCE Teplice

Poznámka redakce:

Redakce děkuje všem dopisovatelům, kteří poslali fotografie z prázdninových akcí. Až na výjimky nejsou signované, bylo jich tolik, že bychom určitě na některého z autorů zapoměli. Díky patří všem fanouškům Sborových ozvěň.